

РЕШЕНИЕ

№ 512

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20231100902115 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI-16 състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести март две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар Цветелина Пецева, разгледа търговско дело № 2115 по описа за 2023 година, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 365 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявен от „К. БГ“ АД (с предишно наименование „Свети Георги Груп“), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ул. „*****“ представлявано от Ю.Б.Ц., иск с правна квалификация чл. 517, ал. 3 ГПК за прекратяване на „Б.С.Б.“ ООД (след вписано приемане на нов съдружник), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Оборище, ул. *****, ет. 1, ап. 1, поради невъзможност на ищеца да получи изпълнение на задължение от съдружника А.Г.Б..

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът е кредитор на А.Г.Б., съгласно издадени заповед за изпълнение № 4379/07.12.2016 г. въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч. гр. д. № 7787 по описа за 2016 г. на Бургаския районен съд, заповед за изпълнение № 4387/07.12.2016 г. въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч. гр. д. № 7789 по описа за 2016 г. на Бургаския районен съд, заповед за изпълнение № 4506 въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч. гр. д. № 8028 по описа за 2016 г. на Бургаския районен съд, с които „Б.С.” ЕООД, Г.С. Буюклиев и А.Г.Б. са осъдени да заплатят солидарно на частния праводател на ищеца суми по договори за предоставяне на кредитна линия и инвестиционен кредит в общ размер от 6883930,89 лева, които се събирали принудително в производството по изп. дело № 20168000401313 по описа за 2016 г. на ЧСИ И. Б.. В образуваното изпълнително производство за принудително удовлетворяване на вземанията плащания не постъпили. Затова предявява иск за прекратяване на търговско дружество „Б.С.Б.” ООД, ЕИК *****, част от капитала на което е собственост на длъжника А.Г.Б., за да се удовлетвори от ликвидационния ѝ дял.

Ответникът „Б.С.Б.” ООД, депозира отговор на исковата молба, в който счита иска за процесуално недопустим, тъй като дружеството вече било преобразувано в ООД, а предпоставките за предявяване на иск по чл. 517, ал. 4 ГПК не били идентични с тези по чл. 517, ал. 3 ГПК.

Възражението е неоснователно.

Извършеното в хода на производството трансформиране на ответното дружество „Б.С.Б.” ЕООД в дружество с ограничена отговорност, с вписване по партидата на дружеството на приемането на нов съдружник, не се отразява на процесуалната допустимост на иска.

В решение № 138 от 12.07.2017 г. по т. д. № 1753/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, е разяснен ефектът от промяната в правноорганизационната форма на дружеството-ответник в хода на производството върху процесуалната допустимост на иска, като е прието, че последващото - след предявяване на иска преобразуване на ответното дружество от ЕООД в ООД, не е предвидено като отрицателна процесуална предпоставка (процесуална пречка) за разглеждането му. То не влияе върху съществуването на абсолютните положителни процесуални предпоставки - висящо изпълнително производство, с взыскател ищецът и трето задължено лице - ответното дружество, осуетило изпълнението върху стойността на припадащата се на длъжника в изпълнителното производство стойност на дружествения му дял, тъй като не се касае за различен правен субект на страната на ответника. Няма промяна в обстоятелствата на които се основава иска - осуетено удовлетворяване на взыскателя от дружеството - ответник като трето задължено лице във висящо изпълнително производство, предпоставило интерес от съдебен ред за прекратяване на дружеството, с цел удовлетворяване на взыскателя, който правен интерес не е отпаднал. Промяната в правно-организационната форма на ответника не представлява форма на правоприемство между различни правни субекти на страната на ответника, изискващо удовлетворяване на предпоставки за предявяване на иска спрямо различен от конституирания с исковата молба правен субект (ответник е все „Б.С.Б.” ООД), нито предпоставя различни правни последици (прекръпява се юридическото лице и се провежда производство по ликвидация). Недопустимост на иска след преобразуването не може да произтече и от довод за неблагоприятно засягане на чужда правна сфера (тази на новоприетия съдружник), тъй като

той е придобил собствеността върху дялове от капитала на дружеството при наличието вписан в търговския регистър заповор върху дружествения дял на едноличния собственик, който заповор му е известен, с оглед поражданото от вписването оповестително действие. При прекратяване на дружеството (каквото е резултатът във всяка от хипотезите - по ал. 3 и по ал. 4 на чл. 517 ГПК), удовлетворяването на ищеца - вискател ще остане ограничено до размера на стойността на заповораните дружествени дялове (респ. ликвидационния дял на длъжника – съдружник), независимо дали изчерпват всички или са само част от дружествените дялове, формиращи капитала на ответното дружество.

Следователно, промяната в правно-организационната форма на ответника не съставлява пречка за провеждането на иска, в съответствие с актуалната такава за ответното дружество към момента на постановяване на съдебното решение, но съобразно предпоставките в кореспондиращото й към момента на предявяване на иска основание - това по чл. 517, ал. 4 ГПК. Тя е обстоятелство, значимо единствено за актуалната индивидуализация на ответника в съдебния акт, без да променя основанието, петитума на иска или страна по спора. Законодателят не е придал значение на тази промяна по-различно от това, което би имала във всеки един исков процес. Предпоставките за допустимостта на иска са преценими към момента на предявяването му и в съответствие с обстоятелствата, обуславящи основанието на иска, заявени с исковата молба и поддържани от ищеца. Промяната в правно-организационната форма на ответника, сама по себе си, не е и факт относим към спора по същество.

Ищецът не е депозирал допълнителна искова молба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, намира от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно и от вписванията в търговския регистър по партидата на „Б.С.Б.“ ООД, се установява, че към предявяване на исковата молба А.Г.Б. е едноличен собственик на регистрирания му капитал в размер на 2 лева, като с вписване № 20170222123702 в търговския регистър по партидата на дружеството е вписан заповор върху дружествените дялове на Б., наложен по изпълнително дело № 20168000401313 по описа на ЧСИ И. Б. № 800 в регистъра на НК. С вписване № 20231205173742 е отразено увеличаване на капитала на дружеството на 100 лева и приемане на нов съдружник, който поема новите дялове.

От уведомление, изх. № 3455/20.02.2024 г. на ЧСИ И. Б. № 800, с район на действие ОС-Бургас, се установява, че изп. дело № 20168000401313 по описа □ за 2016 г. е образувано по молба на вискателя „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, в правата на което е конституирано „К. БГ“ АД, като към изготвяне на уведомлението изпълнителното производство по отношение на А.Г.Б. е висящо. Към изпращане на заповорното съобщение по чл. 517 ГПК общият размер на задълженията на А.Г.Б., принудително събирани в производството по изп. дело № 20168000401313 по описа за 2016 г. на ЧСИ И. Б., възлиза на сумата 4520699,42 лева, видно от съдържанието на заповорното съобщение.

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани.

По отношение на иска с правна квалификация чл. 517, ал. 3 ГПК.

Основателността на предявения конститутивен иск се обуславя от кумулативното наличие на елементите: притежавано от ищеца „К. БГ“ АД качество вискател по изпълнително дело, по което изпълнението е насочено върху притежаван от длъжника А.Г.Б. дружествен дял в „Б.С.Б.“ ООД, съответно наложен върху дружествения дял заповор и

овластяване на вискателя от съдебния изпълнител да поиска прекратяване на дружеството. В случая едностранно изявление на вискателя, отправено до ответното дружество за прекратяване участието на съдружника А.Г.Б. не е било необходимо, тъй като към овластяването на ищеца да предяви иска и съответно към депозирането на исквата молба длъжникът Б. е била едноличен собственик на капитала на „Б.С.Б.” ООД (тогава ЕООД).

При съобразяване на решение № 104 от 10.07.2014 г. по т. д. № 2144/2013 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК, в което е разяснено, че съгласно уеднаквената съдебна практика, обективизирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК решения - решение № 60 от 10.07.2012 г. по т. д. № 134/2012 г. на I т. о. и решение № 146 от 07.11.2013 г. по т. д. № 1041/2012 г. на I т. о., абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на конститутивния иск за прекратяване на търговското дружество с ограничена отговорност по реда на чл. 517, ал. 3 ГПК, е наличието на висящо изпълнително производство, по което ищецът има качеството на вискател, а търговското дружество - на трето задължено лице, осуетило изпълнението върху стойността на припадащата се на длъжника в изпълнителното производство стойност на дружествения му дял, както и наличието на изрично овластяване на вискателя за предявяване на този иск. От посочената уеднаквена съдебна практика следва категоричния извод, че прекратяването на изпълнителното производство винаги има за последица отпадане качеството на ищеца като вискател, както и на овластяването му за предявяване на иска чл. 517, ал. 3 ГПК, което води съответно до недопустимост на предявения конститутивен иск.

Ето защо, съдът е длъжен да установи висящността на изпълнителното производство, който факт се доказва както от издаденото от съдебния изпълнител удостоверение, така и от представените на електронен носител документи, съдържащи се в изп. дело № 20168000401313 на ЧСИ И. Б., от които се установява, че от образуване на производството не е налице бездействие на вискателя, което да е продължило повече от 2 години, за да е било възможно да настъпи *ex lege* прекратяване на изпълнителния процес.

Ответникът не установи и вземанията на вискателя по издадените изпълнителни листове да са погасени в резултат на проведеното в рамките на изп. дело № 20168000401313 по описа за 2016 г. на ЧСИ И. Б. изпълнение, нито пък чрез друг погасителен способ. Това означава, че висящността на изпълнителното производство не е прекратена, ищецът има качеството неудовлетворен вискател и предявеният конститутивен иск е процесуално допустим.

Съгласно решение № 60 от 10.07.2012 г. по т. д. № 134/2012 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, съставляващо задължителна практика за съдилищата, предмет на предявения по реда на чл. 517, ал. 3, предл. 2 ГПК иск, е прекратяването на търговско дружество с ограничена отговорност. Предметът на този иск не е подлежащото на принудително изпълнение вземане на кредитора-ищец, а упражняването на потестативно право за прекратяване на търговското дружество и откриването на производство по ликвидация, като способ за събиране на задължението по реда на чл. 266 и сл. ТЗ.

В случая от обсъдените доказателства, се установява, че всички елементи, обуславящи основателността на иска са налице и същият следва да бъде уважен. Ищецът е носител на неудовлетворено вземане от лице, притежаващо качество съдружник в дружество с ограничена отговорност, като принудителното изпълнение е насочено върху дела му, върху който е бил наложен заповест. Заповестта е наложена чрез изпращане на заповестно съобщение до Агенцията по вписвания – търговски регистър и е вписан по предвидения в чл. 517, ал. 1,

изр. 2 ГПК ред.

Ответното дружество твърди, че извън рамките на изпълнителното производство са извършвани погасителни плащания, но не е ангажирало доказателства да е изплатило на вискателя–ищец в настоящото производство „К. БГ“ АД припадащата се на съдружника А.Г.Б. част от имуществото на „Б.С.Б.“ ООД, нито са ангажирани доказателства за удовлетворяване вземанията на вискателя. За тези факти законът възлага доказателствената тежест върху ответника, а тя е останала неизпълнена. Ответникът не установи вземанията на вискателя по издадените изпълнителни листове да са погасени в резултат на проведените в рамките на изп. дело № 20168000401313 по описа за 2016 г. на ЧСИ И. Б. действия по осребряване имущество на длъжниците. Дори да са постъпили суми, след като те не са били достатъчни да удовлетворят изцяло вземанията на вискателя „К. БГ“ АД, което означава да бъде приключено изпълнението, а такъв факт не се установява да е проявен, то е налице непогасен остатък, а оттам и за ищеца е налице правен интерес да се удовлетвори чрез изпълнителния способ изпълнение върху дял от търговско дружество.

Необходимо да се отбележи, че основателността на иска не се обуславя от това дали съдружникът А.Г.Б. би имала право на ликвидационен дял.

Последица на съдебно решение, с което конститутивния иск е уважен, е само прекратяването на „Б.С.Б.“ ООД и откриването на производство по ликвидация, като способ за събиране на задължението по реда на чл. 266 и сл. ТЗ. Едва след удовлетворяване на кредиторите на прекратеното дружество „Б.С.Б.“ ООД, остатъкът от имуществото се разпределя между съдружниците, съобразно дяловото им участие – чл. 271 ТЗ. Само при наличие на остатъчно имущество за съдружника А.Г.Б. би възникнало вземане, което ще е обект на изпълнение и от което вземане вискателят „К. БГ“ АД би се удовлетворило до размера на дълга на А.Г.Б.. Това бъдещо вземане на съдружника е **условно** и зависи от наличието на имущество след удовлетворяване на кредиторите на „Б.С.Б.“ ООД, но събдването на условието ще стане известно в един бъдещ спрямо настоящото производство момент. Затова фактът дали ще е налице остатъчно имущество не се изследва в настоящото производство и не обуславя по никакъв начин основателността на предявения конститутивен иск.

С оглед изхода на спора, право на присъждане на разноските за производството се поражда за ищеца, в приложение на чл. 78, ал. 1 ГПК, който доказва извършени такива в общ размер на 80 лева, представляващи внесена държавна такса, които разноски следва да се възложат в тежест на „Б.С.Б.“ ООД.

Така мотивиран, Софийският градски съд,

Р Е Ш И:

ПРЕКРАТЯВА, по предявения от „К. БГ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ул. „*****“ представлявано от Ю.Б.Ц., иск с правна квалификация чл. 517, ал. 3 ГПК, търговско дружество „Б.С.Б.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Оборище, ул. *****, ет. 1, ап. 1.

ОСЪЖДА „Б.С.Б.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Оборище, ул. *****, ет. 1, ап. 1, да заплати на „К. БГ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ул. „*****“ представлявано

от Ю.Б.Ц., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата 80 (осемдесет) лева - разноси за производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Заверен препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на АВ - ТРРЮЛНЦ за обявяването му и откриване на производство по ликвидация.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____